

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา
สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
พ.ศ. 2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิฑูรย์ ป่าพิมาย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา
สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
พ.ศ. 2546

บทคัดย่อ
ของ
วิฑูรย์ บำเพ็ญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547

๒๐๐๐

วิทยุรย์ ป่าพิมาย. (2546). *สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*. พ.ศ. 2546. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ .

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษา สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมทีม 10 คน จากโรงเรียนกีฬาทั้งหมด โดยวิธีเจาะจง ส่วนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 126 คน ซึ่งได้จากกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยเทียบตารางของเครจซี่และมอร์แกน โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 180 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ควบคุมทีม มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้ควบคุมทีม ด้านนักกีฬา ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม และด้านปัจจัยเสริม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้ควบคุมทีม ด้านนักกีฬา ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม และด้านปัจจัยเสริม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

THE STATE AND PROBLEMS IN TRAINING OF AMATEUR BOXERS
IN SPORTS SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF SPORT AND
RECREATION, MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS IN
ACADEMIC YEAR 2003

AN ABTRACT
BY
WITHUN BAPIMAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2004

Withun Bapimai. (2003). *The State and Problems in Training of Amateur Boxers in Sports Schools Under The office of Sport and Recreation, Ministry of Tourism and Sports in Academic Year 2003*. Master thesis, M.Ed (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assist. Prof. Paiboon Srichaisawat, Assist. Prof Samatchai Noisiri

The purpose of this research was to investigate the state and Problems in Training of the State and Problems in Training of amateur Boxers in Sports schools under the office of Sport and Recreation, Ministry of Tourism and Sports in academic Year 2003. The subjects are 136 people from Sports Schools in academic year 2003. There 10 people Purposis Sampling and 126 people (Simple Random Sampling). Questionnaires conducted by researcher were used to collect The data about the state and Problems for The State and Problems in Training of amateur Boxers in Sports schools Under the office of Sport and Recreation, Ministry of Tourism and Sports in academic Year 2003. of the subjects. The data were analyzed by using frequency distribution and percentage.

The results were as follows

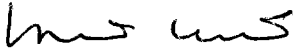
1. The state and problems in Training of amateur Boxers in Sports schools under the office of Sport and Recreation, Ministry of Tourism and Sports in academic year 2003. Found that, Staff was good knowledge coach and students so good activities
2. The state and problems in Training of amateur Boxers in Sports schools under the office of Sport and Recreation, Ministry of Tourism and Sports in academic year 2003. Found that, for coaches and students the actual of Problems. The aspect of place aspect of personnel, The students, and mo management the same milde level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

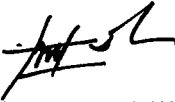
สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา
สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
พ.ศ. 2546

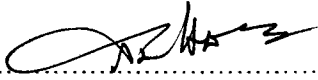
ของ
นายวิฑูรย์ ป่าพิมาย

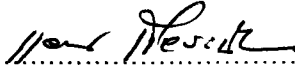
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพน เจียรนัย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ ปิริยะพัตน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย และ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออ่อนจันทร์ บำพิมาย คุณแม่ทองบูน บำพิมาย ผู้อำนวยการปรีชา เผือกขวัญดี ผู้อำนวยการพินิจ พระศรี ผู้อำนวยการสุรเชษฐ์ ช่างถม อาจารย์สมมาศ ศรีสถิตย์ อาจารย์สหเทพ ดวงดี อาจารย์ประยุทธ์ เทเวลา อาจารย์นิตย์ เดชบุรัมย์ และอาจารย์สำราญ วรรณประภา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชา และผู้อุปการะทุกท่าน ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ช่วยเหลือและให้ กำลังใจแก่ผู้วิจัย เป็นอย่างดีตลอดมา

วิฑูรย์ บำพิมาย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	2
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา	6
ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม	9
บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน	11
หลักการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่น	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
งานวิจัยในต่างประเทศ	14
งานวิจัยในประเทศ	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	23
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
วิธีจัดกระทำข้อมูล	25
4 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	38
ความมุ่งหมายของการวิจัย	38
ประชากร	38
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สรุปผลการวิจัย	40
อภิปรายผล	42
ข้อเสนอแนะ	44
 บรรณานุกรม	 45
 ภาคผนวก	 49
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 59

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงประชากรกลุ่มตัวอย่าง	23
2	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	26
3	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม	28
4	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม	29
5	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรม การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม	30
6	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม	31
7	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา	32
8	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา	33
9	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรม การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา	34
10	สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การฝึกซ้อมของนักกีฬา แต่ละชนิดกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งของโรงเรียนกีฬาเพื่อเป็นการส่งเสริมและเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกีฬาในรายการต่างๆ และเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีฬา โดยเฉพาะกีฬามวยสากลสมัครเล่นนั้น จะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งประเทศไทยเคยได้รับเหรียญทองจากกีฬามวยสากลสมัครเล่นมาแล้ว 2 เหรียญทอง ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและมีความสามัคคีเป็นประโยชน์เพิ่มขึ้นจากประโยชน์ของการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาที่จะเสริมสร้างให้บุคคลมีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพที่ดีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว (ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา, 2531:1) ดังนั้นการส่งเสริมการเล่นกีฬา จึงมีความจำเป็น และสำคัญยิ่งในโรงเรียนกีฬา หรือสถาบันการศึกษาในทุกระดับ เพราะจะช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้มองเห็นความสำคัญของกีฬามวยสากลสมัครเล่น ได้มีการบรรจุกีฬามวยสากลสมัครเล่นเข้าเป็นกีฬาหลัก ในการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย จากคุณค่าและความสำคัญของกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่กล่าวมา หน่วยงาน ราชการ เอกชน และองค์กรต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านกีฬา จึงได้จัดการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ขึ้น โดยจัดแบ่งระยะเวลาการจัดการแข่งขันแต่ละรายการ ให้มีระยะเวลาห่างกันตามสมควร ทั้งนี้เพื่อให้มีการแข่งขันแบบต่อเนื่องตลอดปี ซึ่งกีฬามวยสากลสมัครเล่นก็ได้ถูกบรรจุไว้ในรายการแข่งขันต่างๆ เหล่านั้นด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและถูกวิธี ซึ่งจะทำให้นักกีฬาได้เสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬา ตามรายการต่างๆ ในระดับเยาวชนเกือบทุกรายการของประเทศ นักกีฬาส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา และโรงเรียนกีฬาเกือบทั้งหมด

มวยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะเป็นวิชาการที่ทุกท่านอาจจะศึกษาหาความรู้ได้เช่นวิชาแขนงอื่นๆ และที่เป็นศิลป์ก็เพราะว่า ศิลปะแขนงนี้มากไปด้วยกลยุทธ์ และลวดลาย ซึ่งอยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติไปอย่างเจเนบ ศิลปอย่างสูงของนักมวยคนหนึ่ง อยากที่นักมวยอีกคนหนึ่งจะฟังปฏิบัติสืบทอดต่อไปได้ ดังที่ทุกท่านตระหนักดีอยู่ว่า มวยเป็นศิลปะต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของบุคคล ศิลปะของมวยจึงผิดแผกแตกต่างกันไปตามลักษณะ หรือแบบของการต่อสู้ป้องกันตัว ปัจจุบันมีมวยอยู่ 2 ชนิด คือ มวยปล้ำและมวยชก

มวยชกยังแยกออกไปอีก 2 แบบ คือ ชกด้วยหมัดบวกการต่อสู้ด้วยเท้า เรียกว่า มวยไทย และชกด้วยหมัดอย่างเดียว เป็นที่นิยมกันทั่วโลกเรียกว่า มวยสากล ซึ่งมีมานานแล้วตามหลักฐาน ซึ่ง Sir Arther Evan ได้ค้นพบเศษรูปสลักของนักมวยโบราณ ซึ่งแยกออกเป็นชิ้นๆ ในปี ค.ศ. 1900 ที่เมืองบอสซุส อันเป็นโบราณสถานเก่าแก่แห่งหนึ่งในเกาะครีตของประเทศกรีซ ทางตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มวยสากลเข้าสู่สถานศึกษาครั้งแรกในมหาวิทยาลัย ฮาวาร์ด เมืองแคมบริดจ์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ต่อมา Mr.Juseid เริ่มศึกษากันอย่างจริงจัง ในระหว่างปี ค.ศ. 1886 – 1919 และได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเต็มที่ ถึงกับได้ตั้งสถาบันสำหรับฝึกหัดมวยขึ้นโดยเฉพาะอีกแห่งหนึ่ง มีผู้สมัครเข้ารับการอบรมเป็นจำนวนมาก ในปี ค.ศ. 1920 ได้บรรจุวิชามวยสากลเข้าในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และโรงเรียนต่างๆ ทั่วโลก ได้ขยายตัวมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกศิลปะแห่งการต่อสู้ป้องกันตัว และทำการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเป็นประจำ อันเป็นทางหนึ่งที่ผลิตนักมวยสากลให้แก่สมาคมมวยสากลสมัครเล่น และมวยสากลอาชีพต่อไป (ฝ่ายวิชาการ กรมพลศึกษา. 2533 : 1 – 3)

มวยสากลสมัครเล่น เป็นกีฬาที่เสริมสร้างความสามารถในการใช้มือเป็นอาวุธ เป็นกีฬาที่กล่าวถึงการป้องกันตัว และการตอบโต้คู่ต่อสู้โดยตรง โดยใช้วิธีวะที่มีอยู่ ตามธรรมชาติ เต็มไปด้วยกลเม็ด พลิกแพลง โดยมีต้องอาศัยอาวุธ หรือวัตถุภายนอกกาย มาเกี่ยวข้องด้วยเลย สามารถนำมาใช้ได้ยามคับขัน หรือใช้ป้องกันตัวเมื่อถูกรังแกได้อย่างฉับพลัน และยังเป็นกีฬาที่สร้างคุณธรรมกล่อมเกลานิสัยใจคอให้กล้าหาญเป็นนักสู้ มีความเยือกเย็น สุขุม หนักแน่น รู้จักระดับโทสะ และความจุนเจียว มีไหวพริบ เชื้อมั่นในตัวเอง มานะอดทน และมีระเบียบวินัย ตลอดจนเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกายอย่างดียิ่ง มวยสากล สมัครเล่น เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่มีความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ดังจะพบว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ หรือการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬากองทัพไทย กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬานักเรียนกรมพลศึกษา กีฬานักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย ได้มีการบรรจุกีฬามวยสากลสมัครเล่นเข้าเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งในการแข่งขัน

การฝึกซ้อมกีฬา นับเป็นหัวใจของการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของนักกีฬา และมีความสามารถเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกซ้อมที่ดีจะประกอบไปด้วยสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน หรือโค้ช สุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจ การบำรุงร่างกายในขณะที่ฝึกซ้อม รวมทั้งการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ จะส่งเสริมให้นักกีฬามีความสมบูรณ์จนถึงจุดสูงสุด และจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ สิ่งที่มีก็จะเกิดขึ้นบ่อยๆ ในการจัดเตรียมการแข่งขัน และการทำงานคือ สภาพปัญหา และอุปสรรค การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

ก็เช่นกัน มักจะประสบสภาพปัญหา และอุปสรรคในทุกครั้ง สภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา อาจมีอยู่หลายสภาพปัญหา แต่สภาพปัญหาที่เป็นสภาพปัญหาสำคัญ และควรจะมีการรับรู้เพื่อ เตรียมการแก้ไขปัญหานั้นคือ สภาพปัญหา ที่เกิดจากการฝึกซ้อม เพื่อเตรียมตัว หรือทีมเข้าร่วมการแข่งขัน เพราะผลของการฝึกซ้อมจะเป็นประการสำคัญ ที่จะทำให้นักกีฬา หรือทีมประสบผลสำเร็จ หรือชัยชนะก็ได้ การฝึกซ้อมที่ดีที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน ย่อมส่งผลให้นักกีฬามีความพร้อม มีการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เมื่อเข้าแข่งขันก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย แต่ถ้การฝึกซ้อมนั้นมีสภาพและปัญหาเกิดขึ้นทั้งก่อน และในขณะที่ฝึกซ้อมก็จะทำให้นักกีฬาซ้อมได้อย่างไม่เต็มที่ มีผลเสียต่อนักกีฬาเอง เมื่อเข้าแข่งขัน (ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. 2531 : 2) จากความสำคัญ และความจำเป็นดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้โรงเรียนกีฬาต่างๆ ที่จะจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ จำเป็นต้องเตรียมความพร้อม ในด้านต่างๆ อันจะเป็นส่วนสนับสนุนการฝึกซ้อม เพื่อให้การเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันประสบผลสัมฤทธิ์สูง แต่เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา และเป็นผู้ฝึกสอนมวยสากลสมัครเล่นมาเป็นเวลานาน มีความสนใจที่จะศึกษาเฉพาะชนิดกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประสบสภาพและปัญหาด้านใดบ้าง เพื่อทราบ ถึงสภาพและปัญหา สาเหตุ ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญห และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้น ในการฝึกซ้อม อันจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในโรงเรียนกีฬา นำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้ดี และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ การเตรียมตัวของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ที่จะส่งเข้าร่วมการแข่งขันตามรายการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความสำคัญของการวิจัย

จากผลของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาของการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทาง เพื่อปรับปรุง แก้ไขต่อไป และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในการเตรียมการฝึกซ้อม นักกีฬากีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 190 คน โดยแยกเป็นผู้ควบคุมทีม จำนวน 10 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ควบคุมทีม โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น กำหนดขนาดโดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน และใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพภาพ

1.1 ผู้ควบคุมทีม

1.2 นักกีฬา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการฝึกซ้อม หมายถึง สภาพความพร้อมของร่างกายในการฝึกซ้อม อุปกรณ์ที่ทันสมัย สภาพความเป็นอยู่และสถานที่การฝึกซ้อมที่ทันสมัย มีผู้จัดการทีมที่เอาใจใส่ สร้างความหวังให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์สูง นักกีฬามีกำลังใจ และตั้งใจในการฝึกซ้อม

ปัญหาการฝึกซ้อม หมายถึง อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา

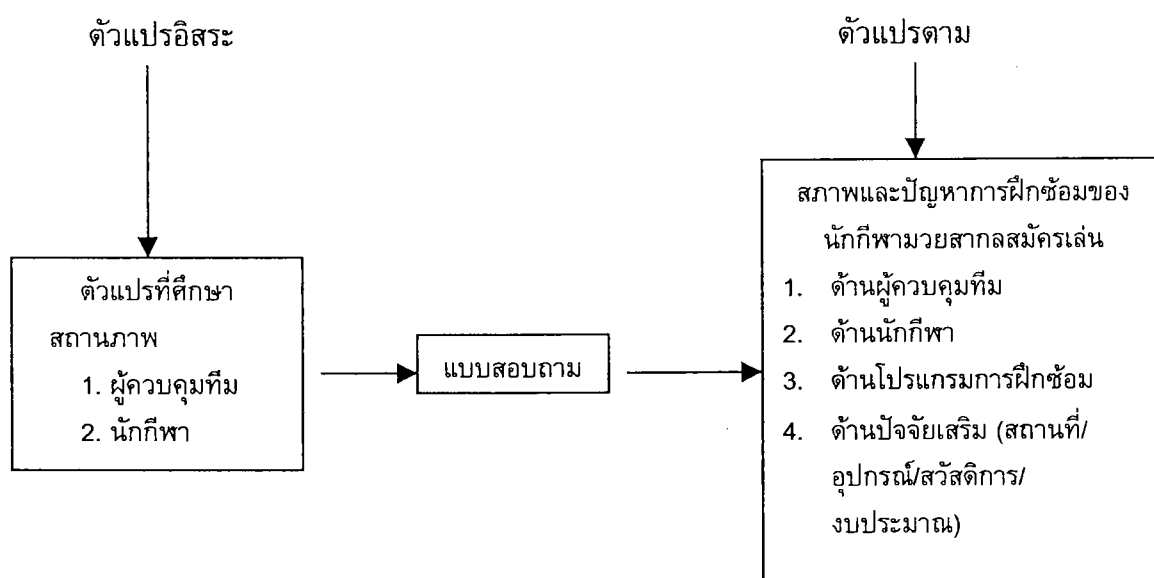
นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนกีฬาทั้ง 10 โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ

โรงเรียนกีฬา หมายถึง โรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบไปด้วยจำนวน 10 โรงเรียนกีฬา คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬา

จังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬา
จังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา และ
โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ผู้ควบคุมทีม หมายถึง ผู้ควบคุมทีม ที่ทำหน้าที่ ให้คำปรึกษา ให้ความสะดวก
ควบคุม ดูแล ผู้ฝึกสอน นักกีฬาให้อยู่ในระเบียบวินัย และดำเนินการกับทีมที่ตนเองได้รับ
มอบหมาย ในการเตรียมทีม จนถึงเข้าร่วมทำการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย
ขอเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา
2. ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม
3. บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
4. หลักการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา (กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาให้มี
รูปแบบที่หลากหลาย เพื่อรองรับกับความแตกต่างของศักยภาพนักเรียนโรงเรียนกีฬา
โรงเรียนกีฬาจึงเป็นสถานศึกษาที่มุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการ
กีฬา ได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะด้านการกีฬาให้มีความชำนาญ ควบคู่กับการจัดการศึกษา
วิชาสามัญ ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดตั้งเป็นโรงเรียนประจำ

โดยหลักการการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้เด็ก
และเยาวชนที่มีความถนัด และความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม
และพัฒนาอัจฉริยภาพแห่งตน ให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์
สังคม และสติปัญญา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศในราชจานุเบกษา
เล่มที่ 109 ตอนที่ 71 วันที่ 23 มิถุนายน 2535 ข้อ 5 ว่าด้วยแนวทางพัฒนาประเทศ ข้อ 5.31
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา และการสาธารณสุขให้สอดคล้อง และสนับสนุนการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเน้นกระจายโอกาสและปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา
ซึ่งต้องให้ความสำคัญต่อการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับนโยบายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติระยะที่ 8
(พ.ศ. 2540 – 2544) ที่ให้เร่งพัฒนานักกีฬาให้มีความทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ โดยการ
สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาในทุกระดับ และยังสอดคล้องกับนโยบายและแนวดำเนินกา
ของกระทรวงศึกษาธิการที่สนองตามนโยบายรัฐบาลได้แก่ นโยบายการศึกษาเพื่อสุขภาพและ
พลานามัย ที่ว่ามุ่งพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬาตามมาตรฐานสากล ตลอดจนเผยแพร่

มวยไทยและกีฬาอื่นๆ ให้เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ และการศึกษาเป็นสื่อกลางทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเกื้อหนุน การพัฒนาประเทศ โดเน้นพัฒนาบุคคลใน 4 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และด้านสังคม โดยใช้การพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม เป็นสื่อในการพัฒนาเยาวชน และประชาชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัย ที่สมบูรณ์ มีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดี จากนโยบายในการกระจายโอกาสทางการศึกษาดังกล่าว โรงเรียนกีฬาสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (เดิม) จึงถูกตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะยกระดับและพัฒนา มาตรฐานทางการศึกษาให้ทัดเทียมนานาชาติโดยประเทศไทย ด้วยการส่งเสริมกีฬาอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง ตลอดจนการเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนามาตรฐานทางการศึกษา ให้มีขีดความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับนานาชาติได้อย่างดียิ่ง ประกอบกับ คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2532 ให้ประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพการจัดการ แข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนกีฬาสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงถูกจัดตั้งขึ้นเป็นแห่งแรกที่จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเรียกว่า โรงเรียน กีฬาเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ ควบคู่ไปกับการฝึก กีฬาในลักษณะ โรงเรียนประจำ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของโครงการ จัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดให้ครบทุกเขตการศึกษา เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2536 จึงได้ มีมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2537 ให้จัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด ขึ้น 3 แห่ง เพื่อนำร่อง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี และโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครราชสีมา โดยให้เปิดทำการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 เป็นต้นไป ซึ่งต่อมาวันที่ 19 ธันวาคม 2540 ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด ขึ้นอีก 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ และโรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ และ ต่อมาเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ได้ประกาศจัดตั้ง โรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดขึ้นอีก 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัด ลำปาง และโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

วัตถุประสงค์

เพื่อตั้งโรงเรียนกีฬาครบทั้ง 10 เขตการศึกษา ให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการในการส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการกีฬาของชาติ ดังนี้

1. จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการกีฬาให้กับเด็กและเยาวชน ที่มีความถนัด และมีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. ผลิตและเตรียมนักกีฬาให้มีความสามารถและมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และนานาชาติทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ
3. ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของประเทศให้มีความสามารถดียิ่งขึ้น
4. เป็นศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมกีฬา สุขภาพและคุณธรรมของเยาวชน
5. เป็นศูนย์บริการแก่ชุมชนตามภารกิจของกรมพลศึกษา (ปัจจุบันสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ)
6. เป็นศูนย์ทุนบำรุง อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมด้านการกีฬา และการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่น

ลักษณะของโรงเรียน

โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำ (กิน – นอน) นักเรียนทุกคนจะได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การศึกษาและการดูแลรักษาสุขภาพ โดยโรงเรียนกีฬาจะจัดดำเนินการให้จนสำเร็จการศึกษา โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา รับทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและการกีฬา สำหรับนักเรียนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬา ให้ถึงขีดสุดไปพร้อมๆ กับการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะเป็นการเตรียมและผลิตนักกีฬาของชาติ ให้มีความสามารถและมีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ นอกจากนี้ยังดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬา และนักกีฬาของประเทศ

หลักและกระบวนการจัดการศึกษา

โรงเรียนกีฬานำเทคนิคหลักวิชาการมาบูรณาการใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการฝึกกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้หลักการทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

1.หลักทางการแพทย์

โรงเรียนกีฬา มีแพทย์และพยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านคอยตรวจรักษา ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ ตลอดจนการเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ และใกล้ชิด

2.หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

โรงเรียนกีฬา นำหลักวิทยาศาสตร์กีฬามาใช้ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ การทดสอบสมรรถภาพ การฟื้นฟูสุขภาพ การบำบัด การป้องกันการบาดเจ็บ และการพัฒนาความสามารถทางการกีฬา โดยมีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถประจำอยู่ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

3. หลักการพลศึกษาและการกีฬา

โรงเรียนกีฬา นำหลักการด้านพลศึกษาและการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬา โดยมี คณะอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีการประมวลความรู้ พร้อมการฝึกในแต่ละชนิดกีฬาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

4. หลักการศึกษา

โรงเรียนกีฬา และโรงเรียนโครงการร่วมจะจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ เหมือนโรงเรียนทั่วไปทุกประการ โดยมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในแต่ละสาขา รับผิดชอบสอน โดยสอนในชั้นเรียนและสอนเสริมประสบการณ์ ใช้อุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีใหม่ ในการสอนอยู่เสมอ และมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ไปพร้อมๆ กันตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษาของชาติ

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ และการฝึกกีฬาดังแต่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ระหว่างเวลา 05.30 – 20.45 น. ตามตารางเวลา ดังนี้

เวลา 05.30 น.	ตื่นนอน
เวลา 06.00 – 07.00 น.	ฝึกกีฬา
เวลา 08.30 – 15.30 น.	เรียนวิชาสามัญ
เวลา 16.00 – 18.00 น.	ฝึกกีฬา
เวลา 19.00 – 20.45 น.	สอนซ่อมเสริม ทำการบ้าน
เวลา 21.00 น.	สวดมนต์เข้านอน

ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม

ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการศึกษา ค้นคว้า จากทฤษฎี และหลักการของการฝึกซ้อมกีฬาจากหนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ นักวิชาการได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ดังต่อไปนี้

เจริญ กระบวนรัตน์. (2525 : 20) การฝึกซ้อม คือการพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้โดยการเร่งเร็ว กระตุ้น ให้ระบบการทำงานของอวัยวะต่างๆภายในร่างกายต้องทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถขั้นสูงสุดให้นักกีฬา สามารถกระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อม ที่สำคัญจะต้องมีความรู้และความเข้าใจขั้นตอนวิธีการฝึก สามารถพิจารณาเลือกใช้รูปแบบวิธีการฝึกได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และต่อเนื่องกันหลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์ และความสามารถสูงสุดแก่นักเรียน อย่างต่อเนื่อง

มงคล แฝงสาเคน. (2535: 283) การฝึกซ้อม คือการปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อยกระดับทักษะ และพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524 : 172) การฝึกซ้อม คือการกระตุ้นร่างกายอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งหวังในการพัฒนาร่างกายไปในทางที่มีประสิทธิภาพ

บุชเชอร์ (Bucher. 1968 : 282) กล่าวว่า การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภท เพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้ว จะทำให้บุคคลที่ได้รับการฝึกซ้อมนั้นเกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน

สรุป การฝึกซ้อม หมายถึง ขบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ ซ้ำ ๆ อย่างมีระบบระเบียบและขั้นตอน เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การฝึกซ้อมกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง ขบวนการในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวด้านร่างกายของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นตั้งแต่เริ่มการฝึกซ้อมจนสิ้นสุดการแข่งขัน ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างซ้ำ ๆ เพื่อปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ความสำคัญในการฝึกซ้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันว่ามีการตื่นตัว ขยายตัว และมีการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาเป็นอย่างมาก และนับวันยิ่งทวีความสำคัญเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะคุณค่าการกีฬานั้นได้สร้างเสริมพัฒนาศักยภาพของคนอย่างมากมาย ซึ่ง เจริญทัศน์ จินตนาเสรี (2542 : 23) กล่าวว่า การจะพัฒนานักกีฬานั้นจะต้องพัฒนาองค์การกีฬาควบคู่กันไปกับการพัฒนาบุคลากรกีฬา โดยเฉพาะเรื่องผู้ฝึกสอน ซึ่งมีผลต่อการฝึกซ้อมกีฬาโดยตรง

ดังนั้น จะเห็นว่าการกีฬามีบทบาทในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ได้พัฒนาและขยายวงกว้างขึ้นแทบทุกมุมโลก โดยได้รับความสนใจและได้จัดให้มีการแข่งขันทุกระดับ แต่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จ หรือได้รับชัยชนะในการแข่งขัน จะต้องอาศัยการฝึกซ้อม ฝึกฝน หรือการเตรียมตัวที่ดี อนันต์ อัดชู (2536 : คำนำ) กล่าวว่า ในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดก็ตาม การเตรียมตัวนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ ส่วนนิตยา เกิดจันทิก และคณะ (2539 : 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจรองจากผู้จัดการทีมในการปฏิบัติงานโดยทั่วไป แต่เป็นผู้มีอำนาจเต็มที่ในการควบคุม ดำเนินการเกี่ยวกับการสอนและการฝึก ทั้งในระหว่างการฝึกซ้อม และการแข่งขัน

อุดร รัตนภักดิ์. (2540 : 1) ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช (Coach) คือ บุคคลที่ทำหน้าที่ฝึกฝนอบรม พัฒนาเทคนิคและทักษะกีฬา เพื่อนำนักกีฬาหรือทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฟลอร์ทส (Frost. 1970 : 7) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาหมายถึง ครูพลศึกษานั่นเอง เพราะทำหน้าที่ส่งเสริมให้บุคคลเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมการเคลื่อนไหว

การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกัน อันที่จะก่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ เสียสละ มีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความอยากรู้สิ่งเหล่านี้ คือ คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนที่ดี

ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง บุคคลที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบหรือฝึกสอน และอบรมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้เป็นผู้มีความสามารถในการแข่งขันพร้อมทั้งให้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพมีความหมายกว้างกว่าการกระทำแก่คนบางคนหรือบางกลุ่ม แต่ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องเรียนรู้และพัฒนาสิ่งต่างๆ จากประสบการณ์ เพื่อประยุกต์เป็นหลักของตนเองได้ สุพิตร สมานิต (2535 : 10 – 11) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัด และมีประสิทธิภาพที่สุด
3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน
4. ต้องออกกำลังกาย แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า และมีการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผล และให้เป็นธรรมแก่นักกีฬาทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
7. เป็นคนกลางที่จะประสานสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา

8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิธีการใหม่ๆ ด้วยความคิดใหม่ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งๆ ขึ้น

บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ฝึกกีฬานั้น จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคทักษะต่างๆ ให้แก่นักกีฬาได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติ ฝึกฝนและทำการแข่งขันอย่างดีที่สุด ดังนั้น บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การช่วยพัฒนานักกีฬาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้เขามีศักยภาพสูงสุด ซึ่งจะช่วยพัฒนาสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นการฝึกกีฬาหรือการจะเป็นผู้ฝึกสอนจะเป็นงานช่วยเหลือ มากกว่างานที่สั่งการ งานของผู้ฝึกสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องคอยช่วยเหลือนักกีฬา หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ฝึกสอนเปรียบเสมือนที่ปรึกษาเป็นนักแนะนำ ไม่ใช่เป็นผู้เผด็จการ

หลักการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่น

การฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละคน ย่อมมีสาเหตุหรือมีสิ่งดลบันดาลใจที่ต่างกันเช่น ฝึกด้วยใจรัก ฝึกเพราะถูกชักชวน ฝึกเพื่อสุขภาพ ฝึกเพราะอยากแสดงออก หรือฝึกเพื่อสิ่งตอบแทน ซึ่งปัจจุบันกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางทั่วโลก

การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ต้องมีการเตรียมตัวหรือเตรียมทีมที่ดี การเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่นนับว่าเป็นงานที่หนักพอสมควร สำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีหน้าที่วางแผนการเตรียมทีม เช่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม สถานที่ในการฝึกซ้อม การเก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณ สวัสดิการ และงานต่างๆ อีกมากมาย ที่กล่าวมานั้นส่วนใหญ่จะตกอยู่กับผู้ฝึกสอน เจษฎา เจียรนัย. (2530 : 74) กล่าวไว้ว่า “เมื่อฤดูการแข่งขันสิ้นสุดลง ก็ถึงเวลาที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผนเพื่อเตรียมนักกีฬา เสริมงานของทีมงานในการแข่งขันฤดูกาลต่อไป จะเห็นว่างานผู้ฝึกสอนเป็นงานไม่มีวันที่จะสิ้นสุด เมื่อจบฤดูกาลแข่งขันไปแล้ว ถึงแม้ว่านักกีฬาจะมีโอกาสได้พัก แต่โค้ชกลับต้องใช้ความคิดเพื่อวางแผนต่อไป ไม่มีโอกาสพักเช่นนักกีฬา เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในฤดูกาลแข่งขันที่ผ่านมาเพียงจะจบสิ้น อุปสรรคและปัญหาต่างๆ ของทีมยังคงได้รับการบันทึกอยู่ในความทรงจำของ ผู้ฝึกสอน ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเหมาะสมที่สุดสำหรับ ผู้ฝึกสอนและสต๊าฟที่มาร่วมกันปรึกษา เกี่ยวกับการบริหารทีมของตน”

อนันต์ อัดชู (2536 : 20 – 21) ได้แบ่งแผนการฝึกซ้อมไว้ 3 ระยะดังนี้

1. ระยะที่ไม่มีการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องมีตารางฝึกโดยค่อยๆ เพิ่มสมรรถภาพทางร่างกายทั่วๆ ไป และเพิ่มทักษะส่วนบุคคลเป็นเกมสนำ เพิ่มความคล่องแคล่วว่องไว ทำร่างกายและจิตใจให้พร้อมที่จะทำการฝึกหนักก่อนฤดูกาลแข่งขัน ในระยะหมดฤดูกาลแข่งขันนี้เป็นการฝึกเบาๆ ไม่ให้ร่างกายต้องเจ็บป่วย ปวดเมื่อย ทบพวนทักษะไม่เร่วงรัด เล่นเกมสนำๆ เพื่อให้จิตใจแจ่มใสขึ้น ให้จิตใจมีความพร้อมที่จะฝึกหนักต่อไป การฝึกนั้นจะเป็นการฝึกทักษะต่างๆ ซึ่งยังไม่สมบูรณ์ แก้ไข ปรับปรุงทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นและชำนาญ ในระยะนี้ให้ดูเกมส์

การแข่งขันและทักษะที่ถูกต้องจาก ภาพยนตร์ วิดีโอ เพื่อให้ นักกีฬา มีแรงจูงใจจะพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น การไปพักผ่อนหย่อนใจเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อให้ นักกีฬา คลายเครียดกับการฝึกซ้อมไประยะหนึ่ง อย่างลืมนะ กิจกรรมในแต่ละครั้งเน้นความแข็งแรง ความอดทน เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อมที่จะเล่นต่อไป แก้ไขปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และเตรียมสภาพจิตใจให้พร้อมสำหรับการแข่งขันครั้งต่อไป

2. ระยะก่อนการแข่งขัน ก่อนฤดูกาลแข่งขัน ระยะนี้เป็นช่วงที่สำคัญมาก จะต้องฝึกทักษะให้สมบูรณ์ที่สุด ฝึกกลยุทธ์วิธีและทักษะ ฝึกให้นักขึ้น ฝึกทั้งความพร้อมของร่างกาย และจิตใจ ช่วงนี้ผู้ฝึกต้องระวัง การเจ็บป่วย การบาดเจ็บของนักกีฬา เพราะโปรแกรมการฝึกต้องเน้นหนักมากขึ้น ผู้ฝึกบางคนฝึกหนักมากเกินไปทำให้นักกีฬาเจ็บหรือรอบเสียก่อนจะต้องระวังการฝึกหนักเกินไป (Over Training) ทุกครั้งก่อนการฝึก ผู้ฝึกจะต้องสอนชี้แนะที่ควรทำ ข้อดี ข้อบกพร่องที่ควรระวัง แก้ไข นักกีฬาแสดงความคิดเห็น เสนอแนะที่จะทำให้ทีมดีขึ้น อาหารในช่วงนี้จะต้องดี และสมบูรณ์ การพักผ่อนจะต้องเพียงพอ ระยะนี้เป็นระยะที่ผู้ฝึกจะต้องเอาใจใส่นักกีฬาแต่ละคนเป็นอย่างดี พูดคุย ถามเรื่องทุกข์สุข เรื่องการฝึก พอใจไม่พอใจตรงไหน ฯลฯ

3. ระยะที่มีการแข่งขัน เมื่อถึงฤดูกาลแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องเตรียมทีม นักกีฬา และความพร้อมทุกอย่าง ด้าน สิ่งที่ผู้ฝึกจะต้องเตรียมได้แก่

3.1 ตารางการแข่งขัน ถ้าทราบรายละเอียดหรือตารางการแข่งขันว่า จะทำการแข่งขันกับใคร เมื่อไหร่ คู่แข่งแต่ละคนเป็นอย่างไร จะต้องเตรียมตัวนักของเราอย่างไร แข่งเวลาเท่าใด สนามใด นักกีฬาจะซ้อมอะไรได้บ้าง การเตรียมนักกีฬาไปสนามจะนัดกันอย่างไร ควรไปก่อนการแข่งขัน 1 ชั่วโมง เพื่อจะได้พักผ่อนและเตรียมเครื่องแต่งตัว ชินกับบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม เช่น สนาม ผู้ชม นอกจากนั้นยังมีเวลาให้ผู้ฝึกได้ย่ำถึงแผนการแข่งขัน ถ้ามีความจำเป็นเพิ่มเติม

3.2 ขณะที่มีการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องคอยดูแลเกมส์การแข่งขันอย่างสงบ ค้นหาจุดบกพร่อง จุดเด่นของกลุ่มต่อสู้ตลอดเวลา พยายามหาข้อแก้ไขที่จะทำให้ได้เปรียบการแข่งขันมากยิ่งขึ้น นำชัยชนะมาให้มากที่สุดและเมื่อระหว่างพักยก ผู้ฝึกจะต้องคอยชี้แนะข้อได้เปรียบ แก้ไขข้อบกพร่อง เน้นเฉพาะที่สำคัญๆ เท่านั้น เพราะถ้าสอนมากจะทำให้นักกีฬาสับสน และทำไม่ได้ มีหลักอยู่ว่า “เวลานักกีฬาซ้อมต้องซ้อมให้หนักและเวลาแข่งขันจริงๆ ก็แข่งขันเหมือนกับการซ้อม” ถ้าฝึกได้เช่นนี้นักกีฬาก็จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น เมื่อจบการแข่งขันแล้วไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ ผู้ฝึกสอนจะต้องยินดีต่อผลการแข่งขัน

3.3 หลังการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องพูดกับนักกีฬาถึงข้อดี ข้อเสีย จะต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไปอีก อะไรที่ดีควรชมและขอให้ทำต่อไป และควรแสดงความยินดีกับการเล่นของนักกีฬา ทุกครั้งไป การพูดและการประเมินหลังการแข่งขัน ผู้ฝึกจะต้องพยายามให้นักกีฬาพูดออกมามากๆ และพูดจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในขณะทำการแข่งขัน ผู้ฝึกควรเป็นผู้ฟังที่ดี

แล้วคอยสรุปเพิ่มเติมเพื่อจะได้ข้อสรุปต่างๆ ไปปรับปรุงให้ดีขึ้น การเตรียมทีมของผู้ฝึกสอน เมื่อถึงวัน นัดหมาย นักกีฬารวมตัวกัน ผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกได้ทันที จะเห็นว่าภารกิจ ของผู้ฝึกสอนในช่วงการเตรียมทีมเป็นภาระเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภารกิจที่มีความสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจในช่วงอื่นๆ แต่อย่างใด

เนื่องจากกีฬามวยสากลสมัครเล่น นิยมจัดการแข่งขันในแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออกเป็น ส่วนมาก ดังนั้นการแข่งขันทุกครั้งจึงมีความสำคัญเท่าๆ กันหมด เพราะถ้าแพ้หมายถึงตกรอบทันที ผู้ฝึกสอนมวยสากลสมัครเล่น จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง การเก็บตัวฝึกซ้อม ก่อนขึ้นเวทีแข่งขันหรือระหว่างการแข่งขันก็ตาม เพราะธรรมชาตินักกีฬามวยสากลสมัครเล่นต้องใช้การฝึกอย่างหนัก ซ้ำแล้วซ้ำอีก เพื่อให้ทนทานต่อทุกสถานการณ์ แข่งขันทั้งร่างกายและจิตใจ ระหว่างการแข่งขันนั้นก็ต้องใช้ความรุนแรงเข้าปะทะกันภายใต้ กฎกติกาที่กำหนดไว้อย่างรัดกุมและเหมาะสม ซึ่งการใช้กำลังและความคิด ถือว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ที่น่าตื่นเต้นและท้าทายยิ่งนัก เหมาะกับการเป็นกีฬาของสุภาพบุรุษโดยแท้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แกรี่ (Gary. 1977 : 3184 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจเบื้องหลังทางสังคม ของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 1976 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาส่วนมากมาจากครอบครัวชนชั้นกลาง และชั้นสูง ซึ่งได้รับความสนับสนุนด้านกำลังใจทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของนักกีฬา ว่านักกีฬาที่จะมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านการกีฬา จะต้องมีความฐานะทางการเงิน และทางสังคมเป็นส่วนประกอบ นอกเหนือจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬา เป็นต้น

ฮิล (Hill. 1988 : 1975 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนของนักเรียนหญิง ระดับ 12 ที่มีความสำคัญต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 1,757 คน ระหว่าง ค.ศ. 1979 – 1980 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถาม โดยจำลองสถานการณ์ของโรงเรียนในรัฐนิวเจอร์ซีย์ 12 แห่ง เพื่อให้เด็กได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน 12 ชนิดกีฬา ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด 3 ปี ในแต่ละ 4 ปี จากการวิเคราะห์แบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า เด็กชายเห็นความสำคัญของการเล่นกีฬามากกว่าเด็กหญิง

โช (Cho. 1990 : 1070) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา” โดยใช้แบบทดสอบทัศนคตินักกีฬาของสเตปป์ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ชจำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีม และอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม 2533 ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไทยนั้น ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านต่างๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีมมีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีที่มีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลกมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่างๆ ทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1991 : 1754) ได้ศึกษาเรื่องจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการบำบัดด้วยระบบครอบครัว ทฤษฎีและเทคนิคกับทีมกีฬา การวิจัยนี้เพื่อต้องการที่จะศึกษาวิธีการใหม่ในการทำงานกับทีมกีฬา โดยให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ใช้จิตวิทยาการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน โดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมกีฬามหาวิทยาลัยด้วยการใช้ทฤษฎีและเทคนิคการบำบัดด้วยระบบครอบครัวการศึกษาแนวทางจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่าผลการศึกษา รวมทั้งของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นโดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาแก่ทีมกีฬา

เคียติง (Keating. 1993 : 1082) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขันฮอกกี้อาชีพ เพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นฮอกกี้อาชีพที่ติดต่อก่อนการแข่งขันต่างๆ หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละรอบผลการแข่งขันเปรียบเทียบกับ 5 รายการคือ การมาถึงสนามแข่งขัน ลักษณะของการแต่งตัว การอบอุ่นร่างกายก่อนการ

แข่งขัน การตัดสินใจหลังการแข่งขัน และพิธีการต่างๆ ของทีม ศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลนำไปสู่สภาวะอื่นๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึก และการเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจ ผลการศึกษาออกมาสนับสนุนข้อมูลด้านพิธีการต่างๆ ของทีม ลักษณะประจำตัว และจุดมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การเตรียมตัวของนักกีฬา ลักษณะต่างๆ เหล่านี้ แสดงถึงความเที่ยงตรงทางด้านเทคนิค ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย และเทคนิคด้านจิตวิทยาการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้างและลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วนรวมมากกว่านักกีฬารสมัคร ซึ่งจะเป็นลักษณะนิสัยติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่างๆ ด้วย

โคซับ (Kozub. 1994 : 4029) สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช ความสามัคคีของทีมและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจากทีมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมของโค้ช จากการให้คะแนนของซาราตูรี ด้านความสามัคคีของทีมจากแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมของกลุ่มนักกีฬาและพฤติกรรมการเป็นผู้นำของผู้เล่น สืบเนื่องจากการร่วมทีมของผู้เล่นของนักกีฬาซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากกระดานให้คะแนนของลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬาในด้านพฤติกรรมของโค้ชและความ สามัคคีของทีม พฤติกรรมของโค้ชและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีมและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของโค้ชจะมีส่วนร่วมในการยอมรับของความสามัคคีของทีม และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีมมีส่วนในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ชและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

เจริญทัศน์ จินตนาเสรี และคณะ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ 12 ที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยได้จัดทำแบบสอบถามนักกีฬาที่มารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่หน่วยปฏิบัติงานของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในระหว่างการแข่งขันที่สนามกีฬากลางจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนรวมทั้งสิ้น 218 คน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีอายุเฉลี่ย 21.1 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา (ร้อยละ 61.1) นอกนั้นมีอาชีพรับราชการ รับจ้าง และอื่นๆ นักกีฬามีประสบการณ์การแข่งขันตั้งแต่ระดับโรงเรียนถึงระดับประชาชนมาแล้วเฉลี่ย 2 - 3 ครั้ง มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมาก่อนการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 12 เป็นเวลา 2 เดือน 23 วัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49) ฝึกซ้อมด้วยตนเองมีเพียงร้อยละ 44 มีครูผู้ฝึกสอนควบคุมดูแลการฝึกซ้อม ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่สำคัญคือ เรื่องสนามฝึกซ้อม อุปกรณ์ ครูผู้ฝึกสอน และเวลาในการฝึกซ้อม

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยัง ผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่นๆ ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนคือ สถานที่ไม่เพียงพอโดยเฉพาะ สถานที่กลางแจ้งและขาดการตรวจสุขภาพนักเรียน ก่อนการเข้าร่วมการแข่งขันส่วนครูพลศึกษาและครูอื่นๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุดได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา และสวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการประสานงาน และความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่นๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาส่งจังหวัด เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาส่งจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด และส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมากที่สุดคือการขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินการ จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนการขาดการเอาใจใส่ของผู้บริหารงานระดับจังหวัด

การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาสวนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติในเขต 3 โดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาทั้งสิ้น 982 คน ได้รับคืน 632 ชุด คิดเป็นร้อยละ 54.36 นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าซี และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุดในด้านผู้ฝึกสอนหรือโค้ช ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามลำดับ และนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อยในด้านต่างๆ ไป ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันตามลำดับ

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ในเรื่องสมรรถภาพทางกายที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา และควรมีการเก็บตัวในขณะที่ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันตามลำดับ และนักกีฬามีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องการฝึกซ้อมทักษะเพียงอย่างเดียวในขณะที่ฝึกซ้อม

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีความแตกต่างกัน

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัดประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทต่างๆ คือ ฟุตบอล กรีฑา บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ ยูโด มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน และยกน้ำหนัก

เสาวณีย์ สิริวิฑูฒิ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดพลานามัย ครูผู้สอนพลศึกษา จากโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จังหวัดละ 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 70 โรงเรียน และ ศึกษาพิเศษพลศึกษาประจำจังหวัดทั้ง 7 จังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการ และส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ครูผู้ควบคุมกีฬาส่วนใหญ่ มีโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาดสนาม และอุปกรณ์ในการซ้อมสนามแข่งขันมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการทะนุบำรุงรักษา นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนทรัพย์ในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจากกรมพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแข่งขัน และมีกรรมการผู้ตัดสินจำนวนน้อย

ศุภย์วิทยาศาสตร์การกีฬาสวนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติภายในเขต 8 จังหวัดชุมพร โดยส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬาดอบจำนวนทั้งสิ้น 268 คน นำแบบสอบถามที่ได้กลับมาทั้งหมด นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าซี และความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุดในด้านผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีปัญหาในการฝึกซ้อมในระดับน้อย ในด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านต่างๆ ไปตามลำดับ

2. นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่องควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน และสมรรถภาพทางกายมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา และนักกีฬามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการตรวจสุขภาพเป็นประจำ ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายขณะฝึกซ้อม ควรมีแพทย์ประจำทีม ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา และควรมีวันหยุดซ้อมประมาณ 1-2 วันต่อสัปดาห์

3. ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีความเห็นแตกต่างกัน

4. นักกีฬาแต่ละจังหวัด ประสบปัญหาในการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกีฬาประเภทฟุตบอล และกรีฑา

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

โดยคณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กับนักกีฬา เขต 3 เขต 6 เขต 7 และเขต 9 เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 1,154 คน เป็นนักกีฬาสตรี จำนวน 597 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,751 คน นำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า จากทุกภาครวมกันเป็นปัญหามากคือ ปัญหาสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม ด้านปัญหาการขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม และจากแยกภาคที่เป็นปัญหามากมีดังนี้

ภาคเหนือ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมคือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม ปัญหาด้านอื่นๆ ไปคือ ไม่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วีดีโอที่เกี่ยวกับกีฬามาใช้

ภาคกลาง มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมคือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ภาคอีสาน มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมคือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อม

ภาคใต้ มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อมคือ ขาดแพทย์ประจำทีมขณะฝึกซ้อมปัญหาด้านขวัญกำลังใจคือ ที่พักสำหรับการเก็บตัวไม่สะดวก ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุนการฝึกซ้อม ปัญหาด้านอื่นๆ ไปคือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเกินไป ไม่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น วีดีโอที่เกี่ยวกับกีฬามาใช้ และขาดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

สุเมธ พรหมอินทร์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 โดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 จำนวน 1,050 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 985 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.90 วิเคราะห์ความแปรปรวนครั้งเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย
2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาสตรีเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกัน

การกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายพัฒนา และส่งเสริมกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย : ศึกษากรณีศักยภาพของนักกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี พ.ศ. 2536 ศึกษากับผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้จัดการทีม ผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม และนักกีฬารวม 4 ชนิดกีฬา คือ แบดมินตัน ยกน้ำหนัก ยิงปืน และมวยสากล ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแบดมินตัน มีความเห็นว่ากีฬาแบดมินตัน เป็นกีฬาที่คนไทยมีโอกาสที่จะได้เหรียญในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกมากถึง 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้จะต้องมีการเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2 – 3 ปี สำหรับอุปสรรคสำคัญที่มีต่อการเก็บตัวได้แก่ ภาระกิจเรื่องงานประจำ และเรื่องการเรียนรู้

2. นักกีฬายกน้ำหนัก มีความเห็นว่าในการเดินทางไปร่วมแข่งขันยังต่างประเทศ จะต้องกำหนดให้นักกีฬาเดินทางไปถึงก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 5 วัน เพื่อปรับตัวเข้ากับสภาพภูมิอากาศ และให้สามารถรับทราบความเปลี่ยนแปลงกฎการแข่งขันได้

3. นักกีฬายิงปืน มีความเห็นว่าควรจัดให้มีการฝึกซ้อมและเก็บตัวระยะเวลา ยาวนานกว่านี้ ควรจัดส่งนักกีฬาไปร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติก่อนที่จะมีการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกควรจัดให้ผู้ฝึกสอนได้เดินทางไปร่วมการแข่งขันด้วย เพื่อจะได้คอยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของนักกีฬา และยังสามารถดูแลให้ความช่วยเหลือให้นักกีฬาได้ เพราะจะเป็นการสูญเสียเปล่าถ้าจ้าง ผู้ฝึกสอนมาในราคาแพงแล้วให้ควบคุมดูแลเฉพาะการฝึกซ้อมเท่านั้น ต้องการให้มีการพัฒนา และส่งเสริมกีฬายิงปืนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในระดับเยาวชน และควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างน้อยปีละ 1 – 2 ครั้ง และต้องการให้มาตรการลดราคาปืน กระสุน และอุปกรณ์อื่นๆ ลงมา

4. มวยสากล มีความเห็นว่านักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วเป็นอย่างดีด้วย โดยเฉพาะนักกีฬาที่ได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขัน และควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยง และจัดสวัสดิการด้านอื่นๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่

ประชุม บุญเทียม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยการสอบถามจากนักกีฬา และผู้ฝึกสอนจำนวน 461 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 275 คน หญิง 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คนผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก
2. สนาม และอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน และขาดอุปกรณ์ ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ
3. ผู้จัดการทีมชาติการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม

4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวก และการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อมและขาดการติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด และการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของ นักกีฬารวมทั้งการประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่อุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พัก และเก็บตัว ด้านสวัสดิการ และสุขอนามัยไม่ดีเท่าที่ควร

5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภาระกิจรอบคัว หรือการทำงาน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม

6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการ ให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกซ้อมจากสโมสร อนึ่งหน่วยงานต้นสังกัดนำนักกีฬาไปแข่งขันในสนามสโมสร ระหว่างการเก็บตัว ฝึกซ้อม และขาดความร่วมมือในการส่งนักกีฬามาร่วมคัดเลือก รวมทั้งการฝึกซ้อมจากสโมสร และหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนั้นสโมสรยังอ้างสิทธิเรียกร้องประโยชน์จากนักกีฬา

7. การเบิกจ่ายงบประมาณ เงินเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับระหว่างการฝึกซ้อม และสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า

8. การประสานงานระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์กับสมาคมกีฬา เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ระเบียบและกติกาการแข่งขันไม่ดีเท่าที่ควร

9. สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดหาผู้ฝึกซ้อมหรือทีมที่มีฝีมือทัดเทียมกัน หรือดีกว่ามารวมฝึกซ้อม หรือประลอง นอกจากนั้นการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาก็ยังบกพร่อง

สมคิด ปิ่นทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพ และปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่13 (ระยะที่ 2) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพ และปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2) ใช้แบบสอบถาม 8 ด้านคือ ด้านสวัสดิการ ด้านการฝึกซ้อม ด้านการเรียนการทำงาน และสโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัด ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านงบประมาณ ด้านสุขภาพอนามัยในขณะที่ฝึกซ้อม ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักกีฬา 520 คน ผู้ฝึกสอน 99 คน และกรรมการบริหารสมาคม 52 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสวัสดิการ มีสภาพการเตรียมทีมมาก และปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมอ็อกกี ไม่มีการเตรียมทีมด้านนี้ และมีปัญหาด้านนี้มาก

2. ด้านการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 13 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ และยิมนาสติกมีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และปัญหาด้านนี้มาก

3. ด้านการเรียน การทำงาน สโมสรหรือหน่วยงานต้นสังกัดมีสภาพการเตรียมทีมมาก และปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 10 สมาคม สำหรับสมาคมสนุกเกอร์ มวยสากล และยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

4. ด้านเจ้าหน้าที่สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อม มีสภาพการเตรียมทีมมาก และมีปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับมวยสากลสมัครเล่น มีสภาพการเตรียมทีมน้อย และปัญหาด้านนี้มาก

5. ด้านโภชนา มีสภาพการเตรียมทีมมาก และปัญหาการเตรียมทีมน้อยที่สุด 11 สมาคม สำหรับสมาคมยิมนาสติก มีสภาพการเตรียมทีมมาก และไม่มีปัญหาสมาคม สำหรับสมาคมยกน้ำหนักมีสภาพการเตรียมทีมด้านนี้น้อย และมีปัญหาด้านนี้มาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 190 คน โดยแยกเป็นผู้ควบคุมทีม จำนวน 10 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ควบคุมทีม จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ควบคุมทีม โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 126 คน กำหนดขนาดโดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนกีฬา	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ผู้ควบคุมทีม	นักกีฬามวย	ผู้ควบคุมทีม	นักกีฬามวย
1. ขอนแก่น	1	18	1	13
2. อุบลราชธานี	1	18	1	13
3. ศรีสะเกษ	1	18	1	13
4. นครสวรรค์	1	18	1	13
5. อ่างทอง	1	18	1	13
6. สุพรรณบุรี	1	18	1	13
7. ยะลา	1	18	1	12
8. นครศรีธรรมราช	1	18	1	12
9. ลำปาง	1	18	1	12
10. ชลบุรี	1	18	1	12
รวม	10	180	10	126

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ศึกษาค้นคว้าและสำรวจแนวความคิด ทฤษฎี จากเอกสาร วารสาร ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาและคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา

ศึกษาขอบข่ายของข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬาทั้ง 10 โรงเรียนกีฬา

3. ศึกษาหลักเกณฑ์และแนวทางการสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ และค้นหาข้อมูลในการวิจัยให้เป็นไปตามความมุ่งหมายในการศึกษา ค้นคว้า

4. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

4.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา

4.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา ซึ่งประกอบด้วยปัญหาด้านผู้ควบคุมทีมด้านนักกีฬาด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านปัจจัยเสริม (สถานที่ฝึกซ้อม / อุปกรณ์การฝึกซ้อม / งบประมาณ) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

5. นำขอบเขตด้านต่างๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

7. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (ภาคผนวก)

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

9. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น 0.91

10. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการตรวจแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนกีฬา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ควบคุม ทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของแต่ละโรงเรียนกีฬา
3. ส่งแบบสอบถามและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนกีฬา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของแต่ละโรงเรียนกีฬา ทางไปรษณีย์
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) พิจารณา
5. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีของครอนบาร์ค โดยนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนจำนวน 30 คน หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้
 - 2.1 แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.2 แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
 - 2.3 นำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอผลการวิจัยดังนี้

N	แทน	จำนวนคน
f	แทน	จำนวนความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 นำข้อมูลมาสรุปและเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ผู้ควบคุมทีม		นักกีฬา	
	f	%	f	%
1. หน้าที่	10	100	126	100
2. ระดับการศึกษาของผู้ควบคุมทีม				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00
ปริญญาตรี	10	100	0	0.00
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00
3. ระดับการศึกษาของนักกีฬา				
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา 3	0	0.00	0	0.00
สูงกว่ามัธยมศึกษา 3	0	0.00	126	100

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 136 คน จำแนกเป็นผู้ควบคุมทีม 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เป็นนักกีฬา 126 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับการศึกษา ผู้ควบคุมทีม 10 คน ระดับปริญญาตรี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 นักกีฬา 126 คน สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 126 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านผู้ควบคุมทีม
2. ด้านนักกีฬา
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ด้านปัจจัยเสริม

ตาราง 3 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม
ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม (N=10)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลิกของผู้ควบคุมทีม	f	10	0	0	2	8	0	0
	%	100.00	0.00	0.00	20.00	80.00	0.00	0.00
2. ผู้ควบคุมทีมมีประสบการณ์ในการแข่งขันหรือเป็นผู้ฝึกสอน	f	10	0	0	7	2	1	0
	%	100.00	0.00	0.00	70.00	20.00	10.00	0.00
3. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการถ่ายทอดทักษะ	f	10	0	5	4	1	0	0
	%	100.00	0.00	50.00	40.00	10.00	0.00	0.00
4. ผู้ควบคุมทีมได้จัดทำโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า	f	10	0	0	0	6	2	2
	%	100.00	0.00	0.00	0.00	60.00	20.00	20.00
5. ผู้ควบคุมทีมมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬา	f	10	0	0	5	4	1	0
	%	100.00	0.00	0.00	50.00	40.00	10.00	0.00
6. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์	f	10	0	2	2	4	2	0
	%	100.00	0.00	20.00	20.00	40.00	20.00	0.00
7. ผู้ควบคุมทีมมีรูปแบบการฝึกที่น่าสนใจ	f	10	0	6	2	1	1	0
	%	100.00	0.00	60.00	20.00	10.00	10.00	0.00
8. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	f	10	0	1	1	4	2	2
	%	100.00	0.00	10	10	40	20	20
9. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา	f	0	10	7	2	1	0	0
	%	0.00	100.00	70.00	20.00	10.00	0.00	0.00
10. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลขั้นต้น	f	0	10	5	2	2	0	1
	%	0.00	100.00	50.00	20.00	20.00	0.00	10.00
รวม	f	80	20	26	27	33	9	5
	%	80.00	20.00	26.00	27.00	33.00	9.00	5.00

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ควบคุมทีม มีความรู้ทางด้านจิตวิทยา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตาราง 4 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา
ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม (N=10)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักกีฬาได้รับความรักไม่เท่ากัน	f	1	9	8	1	0	1	0
ให้อภิสิทธิ์บางคน	%	10.00	90.00	80.00	10.00	0.00	10.00	0.00
2. นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการ	f	6	4	4	2	1	2	1
แข่งขัน	%	60.00	40.00	40.00	20.00	10.00	20.00	10.00
3. การฝึกซ้อมหนักเกินไป	f	6	4	0	3	4	3	0
	%	60.00	40.00	0.00	30.00	40.00	30.00	0.00
4. นักกีฬาขาดคู่ซ้อมที่เหมาะสม	f	5	5	0	1	5	4	0
	%	50.00	50.00	0.00	10.00	50.00	40.00	0.00
5. นักกีฬาพักผ่อนไม่เพียงพอ	f	3	7	0	0	4	6	0
	%	30.00	70.00	0.00	0.00	40.00	60.00	0.00
6. นักกีฬาเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บใน	f	6	4	2	2	5	0	1
ระหว่างฝึกซ้อม	%	60.00	40.00	20.00	20.00	50.00	0.00	10.00
7. นักกีฬาขาดระเบียบวินัย เช่น	f	6	4	4	1	3	2	0
หนีเที่ยว เล่นการพนัน	%	60.00	40.00	40.00	10.00	30.00	20.00	0.00
8. ขาดแรงจูงใจในการ ฝึกซ้อม	f	8	2	0	2	5	0	3
	%	80.00	20.00	0.00	20.00	50.00	0.00	30.00
9. นักกีฬาไม่ฝึกซ้อมตาม	f	4	6	1	2	3	3	1
โปรแกรมฝึกซ้อม	%	40.00	60.00	10.00	20.00	30.00	30.00	10.00
10. นักกีฬาขาดวินัยในการฝึกซ้อม	f	6	4	3	2	3	0	2
	%	60.00	40.00	30.00	20.00	30.00	0.00	20.00
รวม	f	51	49	22	16	33	21	8
	%	51.00	49.00	22.00	16.00	33.00	21.00	8.00

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวมสภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 51.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาได้รับความรักไม่เท่ากัน ให้อภิสิทธิ์บางคน มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

ตาราง 5 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม (N=10)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโปรแกรมฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักกีฬา	f	10	0	0	6	4	0	0
	%	100.00	0.00	0.00	60.00	40.00	0.00	0.00
2. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมนอกฤดูการแข่งขัน	f	9	1	1	4	5	0	0
	%	90.00	10.00	10.00	40.00	50.00	0.00	0.00
3. โปรแกรมการฝึกซ้อมในฤดูการแข่งขัน	f	1	9	6	0	0	4	0
	%	10.00	90.00	60.00	0.00	0.00	40.00	0.00
4. โปรแกรมการฝึกซ้อมช่วงระหว่างการแข่งขัน	f	10	0	5	0	0	5	0
	%	100.00	0.00	50.00	0.00	0.00	50.00	0.00
5. โปรแกรมการควบคุมน้ำหนัก	f	8	2	4	1	3	2	0
	%	80.00	20.00	40.00	10.00	30.00	20.00	0.00
6. โปรแกรมพักผ่อนหลังการแข่งขัน	f	8	2	5	3	2	0	0
	%	80.00	20.00	50.00	30.00	20.00	0.00	0.00
7. การจัดโปรแกรมออกกำลังกายด้วยกิจกรรมอื่นเพื่อเสริมสมรรถภาพ	f	7	3	0	4	4	2	0
	%	70.00	30.00	0.00	40.00	40.00	20.00	0.00
8. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อ	f	9	1	5	2	3	0	0
	%	90.00	10.00	50.00	20.00	30.00	0.00	0.00
9. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อเฉพาะส่วน	f	7	3	2	5	3	0	0
	%	70.00	30.00	20.00	50.00	30.00	0.00	0.00
10. การจัดโปรแกรมเสริมทักษะ	f	10	0	6	2	2	0	0
	%	100.00	0.00	60.00	20.00	20.00	0.00	0.00
รวม	f	79	21	34	27	35	4	0
	%	79.00	21.00	34.00	27.00	35.00	4.00	0.00

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดโปรแกรมเสริมทักษะให้นักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 6 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม
ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม (N=10)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มาตรฐานของอุปกรณ์การฝึกซ้อม	f	0	10	3	6	1	0	0
	%	0.00	100.00	30.00	60.00	10.00	0.00	0.00
2. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนานักกีฬา	f	1	9	5	2	3	0	0
	%	10.00	90.00	50.00	2.00	30.00	0.00	0.00
3. สุขภาพของนักกีฬา	f	0	10	6	2	2	0	0
	%	0.00	100.00	60.00	20.00	20.00	0.00	0.00
4. โภชนาการของนักกีฬา	f	3	7	4	1	3	2	0
	%	30.00	70	40.00	10.00	30.00	20.00	0.00
5. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	f	0	10	8	1	0	1	0
	%	0.00	100.00	80.00	10.00	0.00	10.00	0.00
6. กิจกรรมนันทนาการ	f	2	8	6	2	1	1	0
	%	20.00	80.00	60.00	20.00	10.00	10.00	0.00
7. ห้องประชุมอบรมนักกีฬา	f	1	9	0	5	4	1	0
	%	10.00	90.00	0.00	50.00	40.00	10.00	0.00
8. สถานที่พักนักกีฬา	f	8	2	1	1	4	2	2
	%	80.00	20.00	10.00	10.00	40.00	20.00	20.00
9. การซ่อม บำรุง อุปกรณ์สำหรับการซ้อม	f	3	7	5	2	3	0	0
	%	30.00	70.00	50.00	20.00	30.00	0.00	0.00
10. การสนับสนุนเมื่อประสบผลสำเร็จ	f	4	6	0	4	4	2	0
	%	40.00	60.00	0.00	40.00	40.00	20.00	0.00
รวม	f	22	78	38	26	25	9	2
	%	22.00	78.00	38.00	26.00	25.00	9.00	2.00

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม ตามความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 78.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

ตาราง 7 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม

ตามความคิดเห็นของนักกีฬา (N=126)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลิกของผู้ควบคุมทีม	f	118	8	15	31	15	48	17
	%	93.65	6.35	11.90	24.60	11.90	38.10	13.50
2. ผู้ควบคุมทีมมีประสบการณ์ในการแข่งขันหรือเป็นผู้ฝึกสอน	f	118	8	30	12	28	37	19
	%	93.65	6.35	23.81	9.52	22.22	29.37	15.08
3. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการถ่ายทอดทักษะ	f	122	4	28	27	11	37	23
	%	96.83	3.17	22.22	21.43	8.73	29.37	18.25
4. ผู้ควบคุมทีมได้จัดทำโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า	f	114	12	24	32	17	35	18
	%	90.48	9.52	19.05	25.40	13.50	27.78	14.29
5. ผู้ควบคุมทีมมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬา	f	121	5	28	22	16	41	19
	%	96.03	3.97	22.22	17.46	12.70	32.54	15.08
6. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์	f	122	4	24	24	15	44	19
	%	96.83	3.17	19.05	19.05	11.90	34.92	15.08
7. ผู้ควบคุมทีมมีรูปแบบการฝึกที่น่าสนใจ	f	119	7	24	32	17	35	18
	%	94.44	5.56	19.84	22.22	15.87	27.78	14.29
8. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	f	112	14	25	24	27	34	16
	%	88.89	11.11	19.80	19.05	21.43	26.98	12.70
9. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา	f	107	19	15	35	28	32	16
	%	84.92	15.08	11.09	27.78	22.22	25.40	12.70
10. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้เกี่ยวกับประมุขพยาบาลขั้นต้น	f	73	53	27	28	20	40	11
	%	57.94	42.06	21.43	22.22	15.87	31.75	8.73
รวม	f	1,126	134	240	267	194	383	176
	%	89.37	10.63	19.05	21.19	15.40	30.40	13.97

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านผู้ควบคุมทีม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.37 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.40

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลิกของผู้ควบคุมทีม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

ตาราง 8 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา
ตามความคิดเห็นของนักกีฬา (N=126)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักกีฬาได้รับความรักไม่เท่ากัน	f	59	67	17	36	32	30	11
ให้อภิสิทธิ์บางคน	%	46.83	53.17	13.49	28.57	25.40	23.81	8.73
2. นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการแข่งขัน	f	60	66	25	49	27	22	3
	%	47.62	52.38	19.84	38.89	21.43	17.46	2.38
3. การฝึกซ้อมหนักเกินไป	f	76	50	11	45	39	24	7
	%	60.32	39.68	8.73	35.71	30.95	19.05	5.56
4. นักกีฬาขาดคู่ซ้อมที่เหมาะสม	f	70	56	22	30	38	32	4
	%	55.56	44.44	17.46	23.81	30.16	25.40	3.17
5. นักกีฬาพักผ่อนไม่เพียงพอ	f	86	40	24	41	22	34	5
	%	68.25	31.75	19.05	32.54	17.46	26.98	3.97
6. นักกีฬาเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บระหว่างฝึกซ้อม	f	70	56	18	36	25	43	4
	%	55.56	44.404	14.29	28.57	19.84	34.13	3.17
7. นักกีฬาขาดระเบียบวินัย เช่น หนีเที่ยว เล่นการพนัน	f	61	65	32	34	12	35	13
	%	48.41	51.59	25.40	26.98	9.52	27.78	10.32
8. ขาดแรงจูงใจในการ ฝึกซ้อม	f	70	56	25	25	32	38	6
	%	55.56	44.44	19.84	19.84	25.40	30.16	4.76
9. นักกีฬาไม่ฝึกซ้อมตามโปรแกรมการฝึกซ้อม	f	65	61	30	27	20	38	11
	%	51.59	48.41	23.81	21.43	15.87	30.16	8.73
10. นักกีฬาขาดวินัยในการฝึกซ้อม	f	67	59	27	39	22	32	6
	%	53.17	46.83	21.43	30.95	17.46	25.40	4.76
รวม	f	684	576	231	362	269	328	70
	%	54.29	45.71	18.33	28.73	21.35	26.03	5.56

จากตาราง 8 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 54.29 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.89

ตาราง 9 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรม
การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา (N=126)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโปรแกรมฝึกซ้อมที่เหมาะสมให้กับนักกีฬา	f	57	69	20	210	20	36	10
	%	45.24	54.76	15.87	31.75	15.87	28.57	7.94
2. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมนอกฤดูการแข่งขัน	f	75	51	11	40	37	23	15
	%	59.52	40.48	8.734	31.75	29.37	18.25	11.90
3. โปรแกรมการฝึกซ้อมในฤดูกาลแข่งขัน	f	97	29	18	33	25	38	12
	%	76.98	23.02	14.29	26.19	19.84	30.16	9.52
4. โปรแกรมการฝึกซ้อมช่วงระหว่างการแข่งขัน	f	95	31	13	40	25	31	17
	%	75.40	24.690	10.32	31.75	19.84	24.60	13.49
5. โปรแกรมการควบคุมน้ำหนัก	f	106	20	12	35	26	43	10
	%	84.13	15.87	9.52	27.78	20.63	34.13	7.94
6. โปรแกรมพักฟื้นหลังการแข่งขัน	f	110	16	17	24	20	48	17
	%	87.30	12.70	13.49	19.05	15.87	38.10	13.49
7. การจัดโปรแกรมออกกำลังกายด้วยกิจกรรมอื่นเพื่อเสริมสมรรถภาพ	f	106	20	13	32	18	47	16
	%	84.13	15.87	10.32	25.40	14.29	37.30	12.70
8. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อ	f	107	19	11	33	24	42	16
	%	84.92	15.08	8.78	26.19	19.05	33.33	12.70
9. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อเฉพาะส่วน	f	100	26	12	32	27	40	15
	%	79.37	20.63	9.52	25.40	21.43	31.75	11.90
10. การจัดโปรแกรมเสริมทักษะ	f	110	16	24	38	26	29	19
	%	84.13	15.87	11.11	30.16	20.63	23.02	15.08
รวม	f	963	297	141	347	248	377	147
	%	76.43	23.57	11.19	27.54	19.68	29.92	11.67

จากตาราง 9 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวม สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.43 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.92

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โปรแกรมพักฟื้นหลังการแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

ตาราง 10 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม
ตามความคิดเห็นของนักกีฬา (N=126)

รายการ		ระดับสภาพปัญหา			ระดับปัญหา			
		เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มาตรฐานของอุปกรณ์การฝึกซ้อม	f	110	16	8	38	28	38	14
	%	84.13	15.87	6.35	30.16	22.22	30.16	11.11
2. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนานักกีฬา	f	105	21	10	33	25	42	16
	%	83.33	16.67	7.94	26.19	19.84	33.33	12.70
3. สุขภาพของนักกีฬา	f	111	15	10	28	31	38	19
	%	88.10	11.90	7.94	22.22	24.60	30.16	15.08
4. โภชนาการของนักกีฬา	f	107	19	12	28	35	37	14
	%	84.92	15.08	9.52	22.22	27.78	29.37	11.11
5. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	f	108	18	18	27	20	42	19
	%	85.71	14.29	14.29	21.43	15.87	33.33	15.08
6. กิจกรรมนันทนาการ	f	114	12	16	23	29	46	12
	%	90.48	9.52	12.70	18.25	23.02	36.51	9.52
7. ห้องประชุมอบรมนักกีฬา	f	102	24	13	32	34	30	17
	%	80.95	19.05	10.32	25.40	26.98	23.81	13.49
8. สถานที่พักนักกีฬา	f	107	19	14	17	41	35	19
	%	84.92	15.08	11.11	13.49	32.54	27.78	15.08
9. การซ่อม บำรุง อุปกรณ์สำหรับการซ้อม	f	106	20	10	28	26	49	13
	%	84.13	15.87	7.94	22.22	20.63	38.89	10.32
10. การสนับสนุนเมื่อประสบผลสำเร็จ	f	107	19	18	39	16	36	17
	%	84.92	15.08	14.29	30.95	12.70	28.57	13.49
รวม	f	1,077	183	129	293	285	393	160
	%	85.48	14.52	10.24	23.25	22.62	31.19	12.70

จากตาราง 10 แสดงว่า สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านปัจจัยเสริม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวมสภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.48 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.19

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การซ่อมบำรุงอุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.89

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ควรมีคณะกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่ได้มาจากการแต่งตั้งจากทางโรงเรียนกีฬา ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา และควรหาหลักเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ความคิดเห็นของนักกีฬา ควรมีหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกตัวที่ชัดเจนและเป็นธรรม ควรเพิ่มระยะเวลาการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มาก เพื่อให้ให้นักกีฬาได้แสดงออกถึงความสามารถในด้านต่างๆ ได้มากขึ้น และควรมีการเปิดเผยการให้คะแนนการคัดเลือกตัวนักกีฬา พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้สอบถามข้อปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้เสมอ
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ควรมีการกำหนดเวลาการฝึกซ้อมที่ชัดเจน มีวิธีการเทคนิคใหม่ๆ ในการฝึกซ้อม ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ฝึกซ้อมให้มากขึ้น เช่น ไฟฟ้า แสงสว่าง ระบบรักษาความปลอดภัย น้ำดื่ม เป็นต้น ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น และควรรหาอุปกรณ์เสริมพิเศษช่วยในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นการพัฒนาตัวนักกีฬา เช่น เครื่องทดสอบสมรรถภาพทางกลไกแบบต่างๆ ควรรหาวิดิทัศน์การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นระดับนานาชาติมาชม และทำการศึกษา เป็นต้น
4. ด้านปัจจัยเสริม ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ฝึกซ้อมให้มากขึ้น และควรรหาอุปกรณ์เสริมพิเศษช่วยในการฝึกซ้อมเพื่อเป็นการพัฒนาตัวนักกีฬา ควรมีการจัดสรรงบประมาณเป็นเบี้ยเลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาฝึกซ้อม ในกรณีที่ทางโรงเรียนกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่ มีการจัดสรรงบประมาณการเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้นักกีฬา และควรมีการทำประกันอุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
โรงเรียนกีฬา 10 โรงเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 190 คน โดยแยกเป็นผู้ควบคุมทีม จำนวน 10 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ควบคุมทีม โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ส่วนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 126 คน กำหนดขนาดโดยการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย ประกอบด้วย ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง และโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้นจำนวน 136 คน ดังนี้

1. ผู้ควบคุมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดยะลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดลำปาง และจังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 คน
2. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 18 คน กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน
3. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 18 คน กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน
4. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 18 คน กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน
5. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน

6. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน

7. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน

8. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน

9. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน

18 คน กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน

10. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน

11. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี จำนวน 18 คน

กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น โรงเรียนกีฬา 10 โรงเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. นำมากำหนดเป็นข้อคำถามต่างๆ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. นำข้อมูลที่ได้ไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้น

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณา (ภาคผนวก ข)

5. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีของครอนบาร์ค (Cronbach) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกีฬา จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น .91

4. ดำเนินการพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยจัดส่งทางไปรษณีย์แบบตอบรับ จำนวน โรงเรียนละ 19 ฉบับ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามดังต่อไปนี้
 - 2.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแล้วคิดเป็นค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
 - 2.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแล้วคิดเป็นค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
 - 2.3 นำแบบสอบถามตอนที่ 3 รวบรวมแล้วดำเนินการสรุปและเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 136 คน แบ่งเป็นผู้ควบคุมทีม 10 คน นักกีฬา 126 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา พ.ศ. 2546 ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1.1 ผู้ควบคุมทีม

1.1.1 ด้านผู้ควบคุมทีม พบว่า

ผู้ควบคุมทีม เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พบว่า ผู้ควบคุมทีม มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

1.1.2 ด้านนักกีฬา พบว่า

ผู้ควบคุมทีม เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 51.00 ส่วนปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาได้รับความรักไม่เท่ากัน ให้อภิสิทธิ์บางคน มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

1.1.3 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม พบว่า

ผู้ควบคุมทีม เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดโปรแกรมเสริมทักษะให้นักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

1.1.4 ด้านปัจจัยเสริม พบว่า

ผู้ควบคุมทีม เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านปัจจัยเสริม เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 78.00 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

2.2 นักกีฬา

2.2.1 ด้านผู้ควบคุมทีม พบว่า

นักกีฬา เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านผู้ควบคุมทีม เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.37 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลิกของผู้ควบคุมทีม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

2.2.2 ด้านนักกีฬา พบว่า

นักกีฬา เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 54.29 ส่วนปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.89

2.2.3 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม พบว่า

นักกีฬา เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.43 ส่วน ปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โปรแกรมฝึก พื้นหลังการแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

2.2.4 ด้านปัจจัยเสริม พบว่า

นักกีฬา เห็นว่า สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา ด้านปัจจัยเสริม เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.48 ส่วนปัญหา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การซ่อมบำรุง อุปกรณ์ สำหรับการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.89

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 ในด้านผู้ควบคุมทีม

สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความเหมาะสม เพราะว่า ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ความเข้าใจในการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีประสบการณ์ในการแข่งขัน มีการถ่ายทอดทักษะใหม่ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความรู้ในด้านการใช้อุปกรณ์ฝึกซ้อม มีรูปแบบการฝึกที่น่าสนใจ จึงมองสภาพด้านผู้ควบคุมทีม มีความเหมาะสม

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่าผู้ควบคุมทีม มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา และความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลขั้นต้น ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ควบคุมทีมที่ดีนั้นจะต้องมีจิตวิทยาการกีฬา และการปฐมพยาบาลขั้นต้น นำมาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน จึงจะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่วางไว้ได้

2. สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 ในด้านนักกีฬา

สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความเหมาะสม เพราะว่า นักกีฬา มีความรู้ความเข้าใจในตารางการฝึกซ้อม มีความรู้ในด้านการใช้อุปกรณ์การฝึกซ้อม จึงมองสภาพด้านนักกีฬา มีความเหมาะสม

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่านักกีฬา ได้รับความรักไม่เท่ากัน ให้อภิสิทธิ์บางคน พักผ่อนไม่เพียงพอ ไม่ฝึกซ้อมตามโปรแกรมฝึกซ้อม จึงมีปัญหาไม่เหมาะสม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักกีฬาที่ดีต้องมีระเบียบวินัย รู้จักหน้าที่ตัวเอง ขยันฝึกซ้อมตามโปรแกรมฝึกซ้อม เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญรงค์ นิลวงศ์ (2525 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า นักกีฬาประเภทใดก็ตามถ้าจะให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ จะต้องมีบุคลาการที่ดี มีคุณภาพ มีระเบียบวินัย ขยันฝึกซ้อมเป็นระบบ มีขั้นตอน ระเบียบแบบแผนที่ดีและชัดเจน

3. สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 ในด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความเหมาะสม เพราะว่า นักกีฬามีเวลาในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันมาก โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนชัดเจนให้กับนักกีฬา จึงมองสภาพด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม มีความเหมาะสม

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่าโปรแกรมการฝึกซ้อมเสริมทักษะให้กับนักกีฬา และโปรแกรมการฝึกซ้อมในฤดูกาลแข่งขันไม่เหมาะสม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เป็นกีฬาที่จะต้องอาศัยทักษะพิเศษ กฎข้อบังคับการแข่งขันตลอดจนเคารพกติกา ผู้ที่จะเป็นผู้ควบคุมทีม นักกีฬา จะต้องเป็นผู้มีความรักในกีฬาประเภทนี้ มีความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการฝึกซ้อม ซึ่งต่างจากทีมนักกีฬาวอลเลย์บอลของ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : 41 – 42) ที่พบว่า ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ความพร้อมของนักกีฬามีน้อย ดังนั้นการฝึกซ้อมจะมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า การฝึกซ้อมกีฬาที่ดีเพื่อความเป็นเลิศ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยวิทยาการใหม่เข้ามาช่วยในการฝึกซ้อม และที่สำคัญการวาง

โปรแกรมอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่วางไว้ได้

4. สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2546 ในด้านปัจจัยเสริม

สภาพการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความไม่เหมาะสม เพราะยังขาดงบประมาณสนับสนุนในเก็บตัวฝึกซ้อม และแข่งขันอีกรวมไปถึงอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม จึงมองสภาพด้านปัจจัยเสริม ไม่เหมาะสม

ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก เพราะว่า ไม่มีการประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา งบประมาณและสวัสดิการต่างๆ สำหรับนักกีฬาที่ชนะเลิศมีน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัจจัยเสริมด้านงบประมาณ ถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำทีมกีฬาทุกประเภท โรงเรียนใดมีงบประมาณและสวัสดิการ ในการเตรียมทีมมาก ก็สามารถที่จะพัฒนานักกีฬาได้ดีเช่นกัน ดังนั้นทางโรงเรียนกีฬาควรจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬา และสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยพบว่า นักกีฬาควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลหลังการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วเป็นอย่างดี และนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลควรมีสวัสดิการเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดยะลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดลำปาง และจังหวัดชลบุรี ควรมุ่งเน้นที่จะศึกษาด้านอื่นๆ ด้วย เพื่อที่จะเป็นการช่วยให้ได้ผลของการศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. โรงเรียนกีฬาทุกโรงเรียนควรนำผลการวิจัย สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อเป็นการส่งเสริมนักกีฬาพัฒนาดตนเองในการฝึกซ้อม และการแข่งขันให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนนอกสังกัด สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการด้วย เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาของนักกีฬา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2528). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต3. กรุงเทพฯ:
- _____. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2529). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ภายในเขต8. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2531). ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์.ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา. (2536). การศึกษาปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2525, 8 ตุลาคม). “การฝึกทางด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน”, วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหวิทยาการ. 8 (4) : 20”
- เจริญทัศน์ จิตนเสรี, และคนอื่นๆ. (2522). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต. กรุงเทพฯ: รายงานวิจัยศูนย์กีฬาวissenschaftการกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. (2542, 21 ตุลาคม). “กีฬา : ยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนาชาติ”, เดลินิวส์. หน้า 23.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2530). หลักและวิธีการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา เกิดจันทิก และคนอื่นๆ. (2539). การศึกษาถึงสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของขาและแขนในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ประชา ฤาษีดิกุล. (2530). ผู้ฝึกสอนและกรรมการกีฬามวยสากลและมวยไทย. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2525). หลักการบริหารทั่วไป กรุงเทพฯ : ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา.

- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- มงคล แผลงสาเคน. (2535). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษาและ
สันทนาการ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ. มหาสารคาม :
วิทยาลัยครูมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- สมจิต ปิ่นทอง. (2541). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียน
เกมส์ ครั้งที่ 13 (ระยะที่ 2). ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524, 2 เมษายน). “หลักการฝึกซ้อมกีฬาสัมัยใหม่”, วารสาร
สุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ.7 (2) : 172.
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกซ้อมในการ
เตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิตร สมหิโต. (2534). จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อเข้าร่วมแข่งขัน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เสาวณี สิทธิวุฒิ. (2528). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของ
เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุดร รัตนภักดี. (2540). ปรัชญาและจิตวิทยาการเป็นผู้ฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Bucher, C. A. (1986). *Foundation of Physical Education*. St. Louis: The C.V.
Mosby Co Cho , Kwang Min. (1990 , November). “Attituded of Korean
National Athletes and Coaches Toward Athletics Participation”, *Dissertation
Abstracts*. 52 (05):1679.

- Frost, R.B. (1970). *Psychological Concept Applied to Physical Education and Coach*. Massachusetts: Addison Wesley Publishing, Company.
- Gary, P. (1977, November). "An Investigation into the Sociological Background of the Athletes Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976," *Dissertation Abstracts International*. 38 : 3184 – A.
- Hill, Geoffrey Harrison. (1988, June). "Participation of Twelfth Grade Females in Interscholastic Athletics on Related to Their Attitudes Concerning Participation In Physical Education and Interscholastic Athletics," *Dissertation Abstracts International*. 31(12): 1975 – A.
- Keating, Judith Louise. (1993, May). "Precompetitive Preparations in Professional Hockey," *Dissertation Abstracts*. 31(03): 1082.
- Kozub, Stephen Alexander. (1994, May). "Exploring the Relationship among Coaching Behavior, Team Cohesion, and Player Leadership." *Dissertation Abstracts*. 54 (11) 4029.
- Zimmerman, Toni Marie. (1991, August). "Uncommon Sports Psychology : A Qualitative Study of the Process of Utilizing Family Therapy : Theory and Techniques with at Athletic Team," *Dissertation Abstracts International*. 52 : 1754.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬาทั้ง 10 โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ เพื่อป้องกัน ปรับปรุง และแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ แต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น โดยที่ท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม และมั่นใจได้ว่า คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพทางราชการของท่าน / ต่อผลการเรียนและสถานภาพนักกีฬาของท่านแต่ประการใด ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย แบบสอบถามชุดนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อม ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อม ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านผู้ควบคุมทีม ปัญหาด้านนักกีฬา ปัญหาด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ปัญหาด้านปัจจัยเสริม (งบประมาณ / สวัสดิการ / สถานที่) และเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนกีฬาทั้ง 10 โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended)

ในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอนจะมีคำชี้แจงเฉพาะ ขอให้ท่านอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนตอบคำถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
เพียงข้อเดียว

2. โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

หน้าที่ของท่านในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬา

1. () ผู้ควบคุมทีม () นักกีฬา

2. ระดับการศึกษาของผู้ควบคุมทีม

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

3. ระดับการศึกษาของนักกีฬา

() ต่ำกว่ามัธยมศึกษา 3 () สูงกว่ามัธยมศึกษา 3

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการฝึกซ้อม ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อต่อไปนี้ ขอให้ท่านพิจารณาว่าในข้อนั้น ประสบปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมากน้อยเพียงใด ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางด้านขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของแต่ละข้อเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้มากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้มาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการฝึกซ้อมด้านนี้น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

สภาพและปัญหาด้านผู้ควบคุมทีม

ปัญหา	สภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความมั่นใจในการควบคุมทีม		/	/				

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบสภาพปัญหาผู้ควบคุมทีม ไม่เหมาะสม และปัญหาเกี่ยวกับผู้ควบคุมทีม อยู่ในระดับมากที่สุด

สภาพและปัญหาด้านผู้ควบคุมทีม

ปัญหา	สภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลิกภาพของผู้ควบคุมทีม							
2. ผู้ควบคุมทีมมีประสบการณ์ในการแข่งขันหรือเป็นผู้ฝึกสอน							
3. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการถ่ายทอดทักษะพื้นฐานเบื้องต้น							
4. ผู้ควบคุมทีมได้จัดทำโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า							
5. ผู้ควบคุมทีมมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬา							
6. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์							
7. ผู้ควบคุมทีมมีรูปแบบการฝึกที่น่าสนใจ							
8. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา							
9. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬา							
10. ผู้ควบคุมทีมมีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลขั้นต้น							

สภาพและปัญหาด้านนักกีฬา

ปัญหา	สภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักกีฬาได้รับความรักไม่เท่ากันให้อภิสิทธิ์บางคน							
2. นักกีฬายาเสพติดประสบการณ์ในการแข่งขัน							
3. การฝึกซ้อมหนักเกินไป							
4. นักกีฬายาเสพติดซ้อมที่เหมาะสม							
5. นักกีฬาพักผ่อนไม่เพียงพอ							
6. นักกีฬาเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บในระหว่างฝึกซ้อม							
7. นักกีฬายาเสพติดระเบียบวินัย เช่น หนีเที่ยว เล่นการพนัน							
8. ขาดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม							
9. นักกีฬาไม่ฝึกซ้อมตามโปรแกรมฝึกซ้อม							
10. นักกีฬายาเสพติดวินัยในการฝึกซ้อม							

สภาพและปัญหาด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

ปัญหา	สภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักกีฬา							
2. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมนอกฤดูการแข่งขัน							
3. โปรแกรมการฝึกซ้อมในฤดูการแข่งขัน							
4. โปรแกรมการควบคุมน้ำหนัก							
5. โปรแกรมการทดสอบน้ำหนัก							
6. โปรแกรมการพักผ่อนหลังการแข่งขัน							
7. การจัดโปรแกรมออกกำลังกายด้วยกิจกรรมอื่นเพื่อเสริมสมรรถภาพ							
8. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อ							
9. การจัดโปรแกรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อเฉพาะส่วน							
10. การจัดโปรแกรมเสริมทักษะ							

สภาพและปัญหาด้านปัจจัยเสริม (สถานที่ / อุปกรณ์ / สวัสดิการ / งบประมาณ)

ปัญหา	สภาพปัญหา		ระดับปัญหา				
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มาตรฐานของอุปกรณ์การฝึกซ้อม							
2. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยพัฒนานักกีฬา							
3. สุขอนามัยของนักกีฬา							
4. โภชนาการของนักกีฬา							
5. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา							
6. กิจกรรมนันทนาการ							
7. ห้องประชุมอบรมนักกีฬา							
8. สถานที่พักนักกีฬา							
9. การซ่อม บำรุง อุปกรณ์สำหรับการฝึกซ้อม							
10. การสนับสนุนเมื่อประสบผลสำเร็จ							

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านผู้ควบคุมทีม

.....

.....

.....

.....

2. ด้านนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

.....

4. ด้านปัจจัยเสริม

.....

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์สมเจตน์ ภูศรี
อธิการบดีประจำสถาบันราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. อาจารย์อาจหาญ ทรงงามทรัพย์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์จรัสเดช อุลิต
อาจารย์ 3 ระดับ 9 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
5. อาจารย์ครองจักร งามมีศรี
ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายวิฑูรย์ ป่าพิมาย
เกิดวันที่	28 กรกฎาคม 2507
สถานที่เกิด	อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	303/10 หมู่ที่ 25 ตำบลหนองแสง อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2524	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเมืองมหาสารคาม
พ.ศ.2526	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนาโพธิ์
พ.ศ.2529	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ.2532	ครุศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา) วิทยาลัยครูมหาสารคาม
พ.ศ.2547	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร